

Haberler > Yazarlar > Hande FIRAT > -Bir yere çekip gideceğim Hatice! -Nereye Ömer?

Hande Fırat

-Bir yere çekip gideceğim Hatice! -Nereye Ömer?

15 Temmuz 2018

Yazdır Yazı Tipi

O, 15 Temmuz gecesi Özel Kuvvetler'i ele geçirmeye çalışan komutanı vurarak tüm planı bozdu. Gazeteci Hande Fırat, darbe gecesi cesaretiyle tanıdığımız, 42 yaşında şehit verdiğimiz Astsubay Ömer Halisdemir'in vefatından kısa süre sonra evini ziyaret edip eşiyile konuşmuştu. Milli direnişin kahramanlarından Halisdemir'i, 'Demokrasi Kahramanları' kitabında yer alan bu etkileyici yazıyla ve minnetle anıyoruz.

Türkiye'nin gönlünde taht kursa da, sosyal medyada binlerce insan onun fotoğrafını profili yapsa da, o bir kahraman olsa da, bir kadın için hayat arkadaşı, iki çocuk için baba ve bir evin direği...

Adı Ömer Halisdemir.

42 yaşında şehit oldu.

Hepimiz onu darbe gecesi cesaretiyle tanıdık.

Hayran olduk, sevdik, şehit oldu diye üzüldük...

Geride öyle üç insan bıraktı ki, onların sevgisi de saygısı da acısı da çok büyük.

Onlar, evin direğini kaybettiler.

Hatice Halisdemir kocasını, Elif Nur ve Ertuğrul babalarını...

Türkiye'nin gönlünde taht kuran kahramanın evine gittim. Yolda bir ağırlık çöktü üstüme.

Aklımda hep aynı soru: Onlar acı çekerken nasıl soru sorulur, nasıl anlatılır en özledikleri, büyük kayıpları...

Araba, Ankara'da mütevazı bir sitenin önünde durdu.

Sokağın tüm binalarında Türk bayrakları asılıydı.

Sokak kapısı açıktı. Merdivenlerden çıktığımızda bizi bir kadın ve bir genç kız bekliyordu. Ömer Halisdemir'in eşi ve kızıydı.

İçeri geçtik. Hatice Hanım ikili koltuğa oturdu, ayaklarını altına topladı, ben de hemen çaprazına oturdum.

Kızı Ela Nur da oturdu. Hepsinin ıslak gözlerinde 'acı' ve 'özlem' okunuyordu. Pencereye dayanmış yemek masasının üzerinde Ömer Halisdemir'in o fotoğrafı çerçevelenmiş, bize bakıyordu. Etrafı çiçeklerle süslenmişti.

Hatice Halisdemir konuşmaya şu cümleyle başladı: "Ben zaten akşamdan hissetmiştim, sabaha kadar oturdum!"

İşte o günü konuşmaya başlamıştık. Hatta iki gün öncesini, yani 13 Temmuz'u.

Ömer Halisdemir, o gün eşinden -yaşanacakları sezdi mi bilinmez- Yasin okumasını istemiş:

"Arkadaşlarımı aradım, Yasin okutturdum, kendim de okudum. Perşembe günü izinliydi, evdeydi.

Gayet sorunsuz, güzel bir gün geçirdik. Cuma sabahı kahvaltı hazırladım, kendisi genelde kahvaltısını işyerinde yaptığı için ekmek arası bir şeyler koydum. Gitti işte... Giderken vedalaştık, her zamanki gibi.

O gün dışarıda kuzenleriyle karşılaştık, ben Ömer'in nöbette olduğunu onlara bile söylemedim, çünkü güvenliğe çok önem verirdi. Sitede bile çok nadirdi bizim Özel Kuvvetçi olduğumuzu bilen, kimseye söylemezdi.

Akşam baktım televizyonlara, baya ayaklanma var, tanklar falan. 22.30'da eşimi

telefonla aradım, uykuluydu sesi. "Hatice ne oldu?" dedi. Ben "Ömer burası çok fena, televizyonlar

televizyonla aradım, uykuluymuş sesi. Hatice ne dedi: ‘Ben Ömer burası çok fena, televizyonla gösteriyor, Suriye gibi olmuş ortalık’ dedim. Ömer afalladı, şaşırıldı; ‘Tamam Hatice, burada bir şey yok, hiç merak etme’ dedi. Çok soğukkanlıydı, onunla konuştuktan sonra o kadar rahatladım ki...

Hiç merak etme, iyiyim

O gece ilk konuşmalarını böyle anlattı Hatice Halisdemir. Ömer Halisdemir ile Özel Kuvvetler’de nöbetteyken yaptıkları bu ilk konuşmadan sonra eşinin ailesine ve merak eden diğer akrabalarına ‘Bizde bir şey yok, merak etmeyin’ demiş, onlar da rahatlamışlar. Hatice Halisdemir bir süre sonra Özel Harekâtçı bir arkadaşının eşini aramış: ‘Arkadaşımla konuşurken, o zaman çok büyük bir kayıp olduğunu öğrendim, onlar için çok üzüldüm. Ama bende çok acı vardı o gün, sabaha kadar oturdum. Başka bir arkadaşım aradı, telefonda bana ‘Hatice kimseye kapıyı açma, evlere de baskın yapacaklarmış’ dedi. Uyuyakalırsam diye çocuklara, kimseye kapıyı açmasınlar diye not yazdım. Çocuklar uyumuştular zaten. Sürekli Ömer’e mesaj yazdım, sürekli aradım, cevap vermedi önce. Saat 00.40’ta görüşebildim. Ömer, ‘Hatice hiç merak etme, ben iyiyim’ dedi. Acelesi vardı, bir-iki kelime söyledi sadece. Başka da görüşemedim zaten, o gün sabaha kadar oturdum.’

İnşallah yaralı getirirler

Bilirsiniz ya, bir ağırlık çöker insana, konduramazsınız. Hatice Hanım da geceyi bu karanlık duyguyla geçiriyor.

Gün ağarıyor ve beklemeyi sürdürüyor: ‘İkinci vaktiydi, 15.30-16.00 gibi...

Arkaya ambulans geldi, ‘Şehit var’ dedim. Çocuklara söylemedim ama içimden kendi kendime ‘İnşallah Ömer’i yaralı getirirler’ diye dua ettim. Dedim ya, akşamdan biliyordum ben, o acıyı kıvranarak çektim. Sabaha kadar iki şişe kolonya bitirdim. Hatta bir ara kızım Elif Nur, ‘Anne bu halini babam görse çok gülerdi, çok fena duruyorsun’ diye güldü bana.’

İşte bu noktada ağlamaya başlıyor kahramanın eşi. Karşılıklı susuyoruz, ne gelir ki elden. Arkamızda bir yerden de hıçkırık sesi geliyordu. Elif Nur’un sesiydi bu: ‘Komşular geldiler kapının önüne. Camdan baktım böyle, bakarken bize döndüler ve kapının zilini duydum. Bitti zaten... Dedim ki, bize de ateş düştü.’

İki çocuk, 18 yıllık evlilik... Ömer Halisdemir ile Hatice Halisdemir amca torunları. Ömer Halisdemir’in halası bir araya getirmiş onları, evlenmişler. İki çocukları olmuş: ‘Temmuz’un 26’sı evlilik yıldönümümüzdü. 16’sında eşim şehit oldu. O an, ambulansın geldiği o an, acımız çok büyüktü, yıkıldık, her şey bitti dedik. Evimizin direği gitti. Sağlıkçılar geldiler, zaten iğneleri yapınca o an hiçbir şey hissetmedik. Şimdi çok büyük bir acı, sadece acı var. Bazen ‘Allah’ım uykudan uyanalım, bu bir rüya olsun’ diyoruz ama yok, yine aynı şeyleri yaşıyoruz.

Hayat arkadaşı, kocası, evinin direği... Türkiye’nin gönlünde kahramanlığıyla taht kurmuş olan şehit Ömer Halisdemir için karısının acı dolu gözyaşları bitmiyor. Kocasının Özel Kuvvetler’deki eşya dolabını boşaltmaya gittiği günü anlatıyor: ‘Eşyalarını çok severdi. Bütün malzemelerini, eşyalarını dört dörtlük yapmak için uğraşırdı. Ben kıyafetlerini hazırlarken tek tek ütüsü bozulmasını diye elimle

düzeltilirdim. Aynı şekilde götürmüş, asmış. O kadar düzgündü ki, o dolabın halini görünce bittim ben. İyi ki gitmişim, iyi ki ellerimle boşaltmışım. Her şey çok değerliydi onun için, başkasının dokunmasına tahammül edemedim. Çantayla getirdim eşyalarını eve, çantayı daha açamadım. Ömer'in kokusu dağılacak diye açamadım. Sanki çantası gelmiş, şimdi de Ömer gelecekmiş gibi... Belki de diyorum çantadan destek alıyorum.”

16 yıl bekledik

Hatice Halisdemir hep eşini beklemiş... Özel Kuvvetler için Ankara dışında görevlere gitmiş Ömer Halisdemir. Afganistan'a, Irak'a, Suriye'ye, savaşın ortasına, hep hayatı tehlikedeymiş: “16 yıl hep bekledim, hep aynıydı, onu bekliyorduk, acaba bir şey olur mu diye sürekli dua ediyorduk. En azından oralardayken arıyordu, sesini duyuyorduk. 16 yıl yolunu bekledik, şimdi tamamen gitti. Yıllarca devletimiz onu hep bugünler için eğitti diyorum. Her şeyde başarılıydı. Her şeyi dört dörtlük yapmaya çalışırdı. Hep ‘Çocuklarım burada kalsın, onları okut’ derdi. ‘Bir yere çekip gideceğim Hatice’ derdi, ‘Ömer nereye gideceksin’ diye sorardım. Belki de bana şehit olmak istediğini, olacağını söyleyemezdi, adını dahi anmazdı yanımda. Bütün şehit yakınları geliyor, kendi acılarını anlatıyorlar, ben şehit olacağım diye söylerlermiş...”

O, karısının yanında şehitliğin adını dahi anmamış... Ama o kâbus gecenin iki gün öncesinde hayat arkadaşından ‘Yasin’ okutmasını istemiş.

Hepimiz, bitmeyecek sandığımız karanlığı yaşarken, Ömer Halisdemir Özel Kuvvetler’de bir gün sonra tüm Türkiye’nin öğreneceği kahramanlık hikâyesini yazıyordu.

Özel Kuvvetler Komutanlığı’nda nöbetteydi, darbecilerin baskın yaptığı adreslerden birisiydi. Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı koruma astsubayı Halisdemir’i aradı ve ona “Sana, vatanımız ve milletimiz adına tarihi bir görev veriyorum. Tuğgeneral Semih Terzi vatan hainidir, isyancıdır. Onu karargâha girmeden öldür! Bunun sonunda şahadet var, biliyorsun seninle 20 yıllık beraberliğimiz var. Hakkını helal et” dedi.

Ömer Başçavuş, Zekai Paşa’ya “Başüstüne komutanım, hakkım helal olsun” yanıtını verdi. Bu son konuşmalarıydı. FETÖ’cü General Semih Terzi saat 02.16 sularında helikopterle Özel Kuvvetler Komutanlığı’na geldi. Ömer Halisdemir silahını alarak helikopterden inen darbecilerin arasına karıştı. Tam bu sırada Halisdemir silahını çekerek Terzi’ye ateş etti, Terzi yere yığıldı. Ancak cuntacılar da Ömer Halisdemir’e ateş etti. Şehit oldu, kahraman oldu Ömer Halisdemir...

Yedi çocuklu bir aileden geliyordu. Çocukluğu Niğde’nin Çukurkuyu beldesinde geçmişti. Eşi, en çok köyünü severdi diyor: “Dört gün izni olsa, ‘Köye gidelim mi Hatice?’ demeye başlardı. Annesinin babasının bahçesiyle uğraşırdı. Bu sene bir arsa aldık, oraya nisan ayında 150 tane ağaç dikti, 150 ağacı bir günde dikti biliyor musunuz? Elmayı çok severdi, 60 tane elma ağacı dikmiş, ‘Bu kadar elma ağacını ne yapacaksın Ömer?’ dedim. ‘Olur mu, yazın başlayacağız, kışa kadar elma yiyeceğiz. Öbür ağaçların meyvesi bitiyor ama elma ağacının meyvesi bitmiyor’ dedi.”

Gururla çekip gitti

Bir elinde mendil Hatice Halisdemir’in, gözyaşlarını siliyor. Uzunca bir süre televizyonu açmamışlar, açmamışlar... Dayanamamışlar en sevdiklerinin ölüm anı görüntülerini izlemeye, şehitlik anlarını

dinlemeye: “Bize çok acı veriyor, onun görüntülerini izledikçe, onun hakkında söylenenleri duydukça çok acı çekiyoruz. Muhteşem biriydi, herkesin iyi olmasını isterdi, herkese iyi niyetle yaklaşırdı. Hiç kimsenin arkasından konuşmazdı, çok dürüsttü. Çok sevilirdi. Kimsenin birbiriyle küs olmasını istemezdi. Memlekete gittiğimiz zaman herkesi dolaşırdı. Kendi ailesine hep babalık yaptı. Ailesini çok seviyordu.”

İki çocukları var. Biz Hatice Halisdemir ile konuşurken odada kızları Elif Nur da bizi dinliyor. Ama konuşmuyor, konuşamıyor. Anne Hatice Hanım, “Bundan sonrası çocuklarımızın geleceği” diyor: “Elif Nur kızım üniversite sınavına girecek, oğlum da TEOG sınavına... Ömer bana sürekli, ‘Hatice bu sene çok önemli, çocuklara destek olman gerekiyor, sıkacağız dişimizi, çocuklar iyi bir yer kazansın’ diyordu. Kızımı dershaneye ben götürdüm. Bana ‘Anne, babam olsaydı da o götürseydi’ dedi. Ben dayanamadım, kendim götürdüm, yürüyerek gittik işte...”

Çocuklarına çok düşkünmüş Ömer Halisdemir. Evini seven, evde vakit geçirmekten keyif alan insanlardanmış: “Çok koruyucuydu, kollayıcıydı. Benim çocuklarımla internette resimleri yoktur. Ömer istemezdi. Genelde çocuklarıyla vakit geçirirdi. Ertuğrul ile futbol oynardı, yürüyüşe çıkardık. Evde mutlu bir aileydik. Çok huzurluyduk. Gösterişi sevmezdi, mütevazıydı. Kendi halinde biriydi. Kafasını eğer, sırt çantasıyla gider gelirdi. Hep gururlu yaşadı, gururla da çekip gitti. Şimdi onun bıraktığı yerden devam etmeye çalışıyoruz. ‘İnşallah kızım diş hekimi olacak’ diyordu. Oğluna da önce ‘Asker ol’ dedi ama Ertuğrul istemedi. Ertuğrul istemeyince de ‘O zaman sen de ablanın izinden git’ diyordu.”

Her çocuğun arkasında gövdesini güvenle yasladığı koca bir çınardır baba... Ömer Halisdemir de koca bir çınar olmuş Elif Nur ile Ertuğrul için. Hatice Halisdemir kocasının, hayat arkadaşının işini ne kadar çok sevdiğini de anlattı; yine acısını akıtarak...

“Büyük iş yaptı kocam, onunla ne kadar gurur duysam az. Aynı şeyler tekrar yaşansa, yine aynı şeyi yapardı Ömer... Hep ‘Ömer adının hakkını ver Hazreti Ömer gibi’ derdim, adının hakkını verdi, gitti.”

Ömer Halisdemir, 42 yaşındaydı...

2016’nın 15 Temmuz akşamı yaşanan darbe kalkışmasında Elif Nur’lar, Ertuğrul’lar için; çocuklarımız için demokrasi yolunda şehit oldu.

Allah rahmet eylesin kahraman!

SON 24 SAATTE NE OLDU?

Son 24 saatte ne oldu? (15.07.2018)

İşte Türkiye ve dünya gündemine dair gelişmeler, son 24 saatte yaşanan olaylar..

daha fazla video için **Hürriyet TV**

HER YERDE HÜRRIYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş